

KURJER

POLSKI

WARSZAWA

Niedziela dnia 14 Lutego r. 1830.

Prenumerata miesięczna zlp. 2 gr. 20.

Kwar. zlp. 8. Nr. pojedynczy gr. 5.

Wszystko dla wszystkich

Wiadomości Krajowe.

Na sejmiku szlachec. pow. szydłowieckiego w d. 11 lutego pod łaską P. Młokosiewicza, obrani zostali: posłem P. Gustaw hr. Małachowski, radcami zaś P. P. Onufry hr. Małachowski i Jan Kochanowski.

P. P. Andrzej Jaroszewski, Leopold Jeziorański, i Franciszek Styczyński, otrzymali stopień akademicki magistra prawa, a P. P. Andrzej Bogusławski i Ignacy Orański takiż stopień z administracji.

Na wczorajszą lekcję profesora Osińskiego, jak zwykle zebrało się liczne zgromadzenie. Wymownie rozprawiał P. Osiński o komedjach Moliera. Z tego powodu nie zbyt zaszczytnie wspominał o krytyce dzisiejszego wieku, twierdząc jakoby teraz sofiści podstępna dialektyką zawracali głowę niedoświadczonej młodzieży, psuli sąd zdrowy o rzeczach i trwonili czas na płonnych teorjach. Podług Pana Osińskiego nie należy szukać oryginalności w sądach estetycznych; ale trzymać się tego zdania, które już przyjęte i uświęcone zostało powagą biegłych mistrzów. To jest: «należy tak sądzić, jak sądzono przed czasy.» Jakoż w zdaniu swoim o *Mizantropie* Moliera trzymał się P. Osiński ściśle wspomnianego prawidła, kiedy pominąwszy tyłu późniejszych krytyków jedynie sąd Russa miał na względzie. Z wielkiem poważaniem opinii zacnego profesora, i nie chcąc bynajmniej obrazić tak świętego zgroma-

dzenia, które na wczorajszej lekcji było obecne, powodowani szczególnie dobrem *literatury* pozwólmy sobie uczynić tę uwagę: że i Russo i P. Osiński niewłaściwie uważają sztukę wyłącznie pod względem moralnym, i niejako pod względem praktycznej tylko użyteczności w życiu społecznym. Według dzisiejszych pojęć sztuka jest niezawisła od pomienionych względów, które raczej należą do nauki ekonomicznej politycznej, do wymowy kaznodziejskiej i do praktycznej filozofji. Miara wartości utworów dramatycznych nie jest użyteczność, jakaby z skreślenia i wystawienia charakterów na scenie dla dobra powszechnego wynikać mogła, ale wewnętrzna. estetyczna doskonałość tych utworów, i prawdziwość tych charakterów. Sztuka ma swój świat oddzielny; jak w sądzie o malowidłach, jak w rzeźbie, jak w muzyce nie powodujemy się moralnemi i ekonomicznemi pobudkami, tak podobnież i w poezji dramatycznej, wspomniane względy ustąpić muszą pierwszeństwa pojęciom doskonałości bezwarunkowej. Co zaś jest w sztuce doskonałością bezwarunkową oznaczenie tego i dokładniejsze wytlómaczenie przechodziłoby zakres naszego pisemka.

Na wczorajszej reprezentacji Chłopa śpiewał P. Nowakowski nową strofę miotlarza:

“Aj to ten stary grat,
Ma przeszło kopę lat,
I jemu jeszcze chcieć
Tych zapust żone mieć?
Wymokłeś już jak śledź,
Za piecem lepiej siedź;
Braciszku już my daj,
Nie załadniemy kraj,
Miotły, miotelki.

Pan Franciszek Salezy Dmochowski bawi teraz w

Poznaniu dla zawiązania ściślejszych stosunków wiegarskich z tamtejszemi wiegarniami.

Trzeci Ner Karykatur ze śpiewem Chłopa miljonowego, wyobraza męczyznę z miną nadętą, obok niego dwóch mularczyków ustępujących mu z drogi i miotlarza, który z boku na niego patrząc, śpiewa:

To jakiś mądry mąż,
Zadzięra głowę wciąż!
Świat głupi mu się zda,
Sam tylko rozum ma.
Na nośie piękne szkło,
Lecz w głowie pono pstro!
Hej! Hej! miotelki mam,
Dla Pana tanio dam.
Miotły! Miotelki!

Wkrótce wyjdą z drukarni Gałęzowskiego i kompośmiertne pisma Michała Wyszokowskiego. Znajduje się w nich między innymi krótki opis charakteru tego męża, przez niego samego skreślony. Jest to może pierwszy przykład w naszej literaturze podobnej biografii.

Pan J. Zeltner, przyjaciel Kościuszki, członek wielkiej rady w Soloturnie, mieszkając przez niejaki czas w Paryżu, wrócił zeszłego lata z rodziną swoją do Szwajcarii. Dnia 21 b. m. dał bal, w czasie którego był bardzo wesóły i zupełnie zdrowy. Zrana o godzinie w pół do 5ej położył się spać, o 10ej wszedł służący do jego sypialnego pokoju i zastał go nieżywego!

Oseby przybyłe tu z Dubna, opowiadają okropny wypadek przydarzony w tamtych stronach. Pewien znakomitego domu młodzieniec, w czasie najsilniejszych mrozów, wyjechał czterokonnemi saniami w sąsiedztwo. Przejeżdżając około lasu, spostrzegł gromadę wilków, które spokojnie dozwoliły mu mimo siebie przejechać. Ujechawszy już może stają, żałował, iż z kilkorga przynajmniej rzezonnych zwierząt, nie oswobodził tameczną okolicę. Rozkazał więc zawrócić sianie, i stanawszy wprost wzmiankowanej gromady, z nabitęj dubeltówki podwójnego dał ognia. Na odgłos strzału, konie i tak już węchem czujące w bliskości wilków, zrywają się

nagle. Stojący jedną nogą w saniach, a drugą na pałęgu od sań młodzieniec, wypada, postraszony konie unoszą niemogącego się wstrzymać woźnicę. Stają zaledwie przed pierwszą karczmą, woźnica woła o pomoc. Zabiera kilkunastu ludzi, z jaką kto mógł mieć obronę. Zapóźno wszelako przybywają na pomoc; zastali już tylko gołe tam i owdzie porozrzucane koście, obok dubeltówki i kawalków rozdartego sukna. Smutny i nauczający przykład nieostrożności!!!

Dnia onegdajszego przez złe wycieranie kominna, zapaliły się sadze w domu pod L. 1300 przy ulicy Nowy Świat; spieszny przeciw ratunek nie dozwolił ogniowi uszkodzić domu.

Dnia 12 b. m. płacono na giełdzie warszawskiej polskie listy zastawne po 99 zł, 15. gr. żądano za nie po 100; za obligacje udziałowe żądano po 300 za 390; assygnaty rossyjskie po 180.

Przyjechali do Warszawy. — Dzierzbicka szambelancwa 572 Długa; Bykowski Sta. 2668 Dziekanka; Gutowski Adam 613 Wierzbowa; Gielgud generał 613 Wierzbowa; Podkańska Anna 2659 Bednarska; Milewski Stanisław 2668 Dziekanka; Dobrowolski Adolf 1245 Nowy Świat; Jezerski Sta. hr. 1327 S. Krzyska; Niżyński Piotr 2680 Bednarska; Ciemniwski Józef tamże.

Dziś zimną stopni 3.

TEATR ROZMAITOSCI. Jutro kom. Suknie pożyczane. Nowy teatr. Talizman niewidzialności.

Wiadomości Zagraniczne.

Powszechna gazeta niemiecka umieściła obszerny artykuł, w którym dowodzi, że najwłaściwiej byłoby, gdyby książę Piotr Oldenburski, zasiadł na tronie greckim.

P. Ulzschneider zakłada niedaleko Monachjum szkołę gospodarską dla ubogich dzieci.

Zgromadzenie unji birminghamskiej, mające na celu połączenie wszystkich stronnictw, to jest Whigów, Torysów i Radykalistów i wspólne zdziałanie reformy w izbie niższej znalazło wiele trudności ze strony miejscowej władzy i musiał się mieścić w obszernej wozowni, ale 13,000 ludzi miało się na niem znajdować. Najprzód zabrał głos niejaki P. Redfern, który zapewnił, że jest z urodzenia reformatorem, gdyż jeszcze ojciec i pradziad jego byli radykalistami; następnie dziwił się, że teraz ci sami zwolowali zgromadzenie, którzy dawniej byli najzaciętszymi wszelkich zmian nieprzyjaciółmi. P. Attwood prezes tego towarzystwa usprawiedliwiał się dla czego dawniej nie był za reformami, gdyż rolnictwo, przemysł, kraj cały, w szczególności były położeniu. Po cóż było wtenczas, chcieć mur przebijać głową, lub jak Donkiszot wojować z wiatrakami. Lecz teraz potrzebuje kraj pomocy wszystkich mieszkańców i reformy parlamentu.

Osada nad rzeką Łabędzią w pomyślniejszym jest stanie, niż niedawno doniesiono; założono tam nawet dwa miasta i nazwano je Fremantle i Perth.

Otrzymano w Londynie wiadomość, że w prowincji brazylskiej Ceara w listopadzie r. z. buntownicy uczynili zamach przeciw konstytucji i chcieli przywrócić władzę nieograniczoną. Cesarz Don Pedro zawiesił tam kilka artykułów konstytucji w celu przytłumienia tego buntu.

Mieszkańcy Wenecji złożyli 70,000 ryńskich srebr. na pomnik dla Cesarza Franciszka za ogłoszenie wolności tamtejszego portu.

Pewien uczoney Izraelita w Londynie wydał pismo, w którym czyni uwagi nad przyczynami, wyłączającemi jego spółwyznawców w Anglii od używania praw obywatelskich.

Niedawno czyniono w Londynie doświadczenia z dyliżansem parowym Omnibus. Wiele

innych powozów i jeźdźców towarzyszyło mu, ale on wszystkich daleko za sobą zostawił.

Ażeby czém prędzej ulice londyńskie od lodu oczyścić, posypują w niektórych miejscach trotoary, tłuczoną solą! A pewien mechanik pracuje przez całą zimę nad machiną, któraby ulice oczyszczała z lodu i śniegów!!

P. Gues wynalazł Cherokeezom tak prosty alfabet, iż dziki ten lud wkrótce z łatwością powszechni pośród siebie sztukę czytania.

Na czterech wyspach sandwichskich znajduje się 174 szkół, w których się uczy około 12,000 dzieci.

Jedno z pism londyńskich sądzi, że nigdy jeszcze nie nagromadziło się w Anglii tyle nie-szczęść, co teraz, a wszystkim potrzeba spieszenie zaradzić.

W miejsce zmarłego malarza Lawrence, mianowany został prezesem akademii królewskiej Pan Shee, katolik.

Po ukończeniu wojny hiszpańskiej, darował był król Ferdynand xięciu Wellingtonowi znaczne dobra w Grenadzie, a zarazem mianowany był xiężem jeneralnym kapitanem Hiszpanji ze znacznymi dochodami do godności tej przywiązaniemi. Dla niedostatku w skarbie hiszpańskim wstrzymane były wypłaty przez lat kilka i pełnomocnik xięcia nie mogąc innym sposobem odzyskać zaległości, przyjął za nie w zamian obszernie dobra rządowe w okolicy Xeres de la Fronta.

W Limerick starają się kandydaci na członka parlamentowego rozmaitemi sposobami o względy wyborców. Widzieć tam można śpiewaków, którzy na publicznych placach wystawiają w balladach waleczność kandydata, pułkownika O'Grady, albo wynoszących nad wszystko cnoty Pana Dawson. Poezje tych śpiewaków, oraz *porter i gęz* bezpłatnie rozdawany, dodały ludowi tyle zapału, iż dla utrzymania

porządku musiano tam posłać szwadron dragoonów i 4 kompanje piechoty.

Z Washingtonu donoszą że w politycznych stosunkach Zjednoczonych Krajów Ameryki północnej, mają zająć wkrótce bardzo ważne zmiany.

Xiąże Paweł Wirtemberski, odbywający podróż naukową w Ameryce, znajduje się, podług ostatnich doniesień, w Nowym Orleanie.

W Zjednoczonych Krajach Ameryki północnej wychodzi teraz blisko 1000 gazet, oprócz wielu pism literackich.

Dnia 5 listopada r. z. zbuntowała się załoga wojska meksykańskiego w Campeche i oświadczyła się przeciw rządowi federacyjnemu, za rządem centralnym. Bunt ten miał ogarnąć całą prowincję Jukatan. Wysłano przeciw buntownikom generała Santa Ana.

Dyrekcja komicznej opery w Paryżu, nabyła partyturę nowj opery Fra Diavolo za 18000 fr.

W miastach portugalskich Koimbra i Alemtejo miały wybuchnąć polityczne rozruchy.

Niedaleko Witorji w Hiszpanji, gromada wilków rozszarpała 18 ludzi, a na drogach znajdują mnóstwo ludzi zmarzniętych. Tag zamarzł pod miastem Toledo; jestto w tamtejszym kraju od 150 lat niewidziana osobliwość; młodzieź odbywa tańce na lodzie z muzyką, i to, co z wielu względów jest dla kraju nieszczęściem, nastęrcza nowe rozrywki. Od 9 grudnia do 19 stycznia umarło w Madrycie, najwięcej w skutku zaziębienia 9000 osób.

Do Madrytu przybył z wyspy Kuba bogaty Irlandczyk Flinter który ofiaruje rządowi pożyczkę na kosztą nowj wyprawy przeciw Meksykowi.

Od czasu, jak się w Poros pogłoska rozeszła,

że Grecja otrzyma króla, obudził się duch stronictw i prezydent nadaremnie usiłuje przytłumić go. Rumeljoci zbuntowali się; z tego powodu Francuzi, którzy już byli na okrętach, musieli na powrót, na ląd wysiąść, ażeby utrzymać spokojność w Morei. Słychać, że rozruchy te są dziełem emissarjuszów ze Stambułu wysłanych, którzy nawet pieniądze rozrzucają. Porta chce przez takie wypadki dowodzić mocarstwu, że Grecja nie może być niepodległą i że musi pozostać pod jej panowaniem dla spokojności Europy.

Hrabia Guilleminot zaproponował Porcie, ażeby wszyscy mieszkańcy katolicycy w Turcji zostawali pod opieką Francji, lecz Porta nie zezwoliła na to.

Układy ministra francuzkiego z wicekrólem egipskim względem zawojowania Algieru nie podobają się Anglii, i słychać, że zostały zerwane.

Niżej podpisany rejent powiatu warszawskiego podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 15 lutego r. b. o godzinie 3 po południu, rozpocznie w domu dawniej Teperowskich zwany teraz Grabowskiego w Warszawie pod Nrem 495 w officynie od ulicy Danielowiczowskiej, sprzedaż przez licytację publiczną ruchomości należących do pozostałości po Annie z Idzińskich Papieskiej, jako to: mebli, sprzętów domowych, garderoby i bielizny kobiecej, porcelany, fajansu i szkła, miedzi i rozmaitych rzeczy kuchennych. Licytacja ta jeżeli w dniu 17 lutego nie ukończy się, kontynuowaną będzie w dniach następnych zawsze od godziny trzeciej po południu. — W Warszawie dnia 13 lutego 1830 roku. — Teofil Wolowski.

Młodzieniec 16 lat liczący, umiejący pisać i czytać tak po polsku jak i po niemiecku; przytém obeznany z początkowemi rachunkami, dobrych obyczajów, zaopatrzony w świadectwa osób wierogodnych, szuka pomieszczenia w handlu. — Wiadomość bliższą poda kantor Kurjera Polskiego.